

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-427/19-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Senke Orlić Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koje zastupa opunomoćenica [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Duga Resa, Duga resa, Trg Sv. Jurja 1, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 15. svibnja 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-03/16-11/99, URBROJ: 376-05-3-19-18 od 5. srpnja 2019.

II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem KLASA: UP/I-344-03/16-11/99, URBROJ: 376-05-3-19-18 od 5. srpnja 2019., je utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Duga Resa prema evidenciji Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta br. 2019-144 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja (točka I. izreke). Točkom II. izreke utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Gradskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Grada Duga Resa (KLASA: 340-01/13-01/03 od 27.12.2013.), Registru nerazvrstanih cesta na području Grada Duga Resa (KLASA: 940-01/16-01/03, URBROJ: 2133/03-04/01-19-37 od 1.3.2019.), potvrdi Grada Duga Resa, Upravnog odjela za prostorno planiranje, komunalno gospodarstvo, zaštitu okoliša i imovinu (KLASA: 021-01/19-01/01, URBROJ: 2133/03-04/01-19-28 od 21.5.2019.) i Evidenciji zemljišta u vlasništvu Grada Duga Resa od 12.5.2019., koji su sastavni dio ovog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Grada Duga Resa i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravlanje i održavanje

svoje EKI. Točkom III. izreke osporenog rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom IV. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. i II. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Karlovac, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom V. izreke utvrđeno je da Grad Duga Resa ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke IV. ovog rješenja od 31. svibnja 2019., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada Duga Resa ukoliko je ista nastupila nakon 31. svibnja 2019., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga katastra – javnoj aplikaciji. Točkom VI. izreke obavezan je HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II., III. i IV. ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu Duga Resa. Točkom VII. izreke obavezan je HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Gradu Duga Resa naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII. obavezan je Grad Duga Resa omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. i II. ovog rješenja.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj se poziva na odredbe članka 12. stavka 1. točke 11. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) te članka 17. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), sukladno kojima smatra da je tuženik povrijedio pravila upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za obračun naknade za pravog puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku. Poziva se na presude ovog Suda poslovni broj: UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i poslovni broj: UsII-321/18-7 od 20. veljače 2019. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je pravo puta, pravo infrastrukturnog operatora kao pravo pristupa, postavljanja, korištenja, popravljanja i održavanja EKI, što obuhvaća i kabelašku kanalizaciju, kao i druga s tim povezana prava koja čine teret na nekretnini na kojoj je izgrađena EKI (članak 2. stavak 1. točka 52. ZEK-a) i to je zakonsko ograničenje prava vlasništva u korist infrastrukturnog operatora. Na temelju članka 28. stavka 4. ZEK-a infrastrukturni operator je obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta. Pravo puta je *ex lege* određeno u korist infrastrukturnog operatora, neovisno o volji vlasnika nekretnine ili upravitelja općeg dobra, koji su obvezni infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta, čime je zakonski ograničeno pravo vlasništva, bez njihovog pristanka, znanja ili suglasnosti, a u svrhu obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga koja je od interesa za Republiku Hrvatsku (članak 3. ZEK-a). Obveza plaćanja naknade tužitelju nije određena osporenim rješenjem već prisilnim odredbama ZEK-a. Navodi da u konkretnom slučaju osporenim rješenjem nisu povrijeđena prava i interesi tužitelja, jer je sva prava i obveze stekao po sili zakona pa ne postoji uvjet za podnošenje upravne tužbe po Zakonu o upravnim

sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS). Kako se osporenim rješenjem tužitelju ne oduzima ni dodjeljuje zakonsko pravo, kako nije dostavio potrebne dokaze o navodnoj povredi prava puta, kako mu nije određena neka druga obveza izvan zakonskih obveza i kako je propustio detaljno i argumentirano izjasniti se na koji način su mu osporenim rješenjem povrijeđena prava i interesi, ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije te predlaže Sudu na tužbu odbaci. Poziva se na niz presuda ovoga Suda i smatra neosnovanim tužbeni navod kako je na tužitelja na prenio svoju nadležnost. Ovo iz razloga što je u osporenom rješenju točno i precizno odredio parametre na temelju kojih se obračunava naknada za pravo puta te je utvrdio infrastrukturnog operatora. Količina i vrsta EKI utvrđena je u Elaboratu i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade je utvrđena na način da je za svaku pojedinu česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata i Tablice 1. Iznos naknade i način obračuna za svaku pojedinu vrstu nekretnina propisan je člankom 6. i 7. Pravilnika kako je i navedeno u osporenom rješenju. Vlasništvo Grada na nekretninama je utvrđeno iz javnih isprava koje ovlaštene osobe izdaju o činjenicama o kojima vode službenu evidenciju. Dakle, svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta su utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju. Tablica iz osporenog rješenja je popunjena svim potrebnim podacima, utvrđenim parametrima za obračun, razmijenjena između tužitelja i Grada tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Predlaže Sudu tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu, iako je uredno pozvana rješenjem od 2. rujna 2019.

Tužitelj se nije očitovao na navode odgovora na tužbu koji mu je uredno dostavljen uz dopis od 5. studenoga 2019.

Prije svega, neosnovan je prigovor tuženika da tužitelj nije aktivno legitimiran za pokretanje ovog upravnog spora. To iz razloga što je osporenim rješenjem odlučeno o njegovima pravima i obvezama pa ocjena zakonitosti tog rješenja može biti predmet upravnog spora u smislu odredbe članka 3. stavka 1. točke 1. ZUS-a.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Osporeno rješenje doneseno je na temelju odredbi članka 27. i 28. ZEK-a te je neosnovan prigovor tužitelja da su osporenim rješenjem povrijeđena pravila o stvarnoj nadležnosti. Naime, na sjednici sudaca ovoga Suda održanoj 17. rujna 2019. donesen je zaključak prema kojem u primjeni članka 27. i članka 28. ZEK-a, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja. Stoga pozivanje tužitelja na stajališta Suda izražena prije usklađivanja sudske prakse nije osnovano, jer je prema odredbi članka 40. stavka 2. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 126/19.) pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici svih sudaca odnosno sudskog odjela Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, obvezno za sva vijeća tog suda.

Dakle, tuženik je kao nadležno javnopravno tijelo (članak 12. stavak 1. točka 11. ZEK-a) riješio predmetnu upravnu stvar na način da je izrekom rješenja koja je dostatno određena i sukladna odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a, utvrdio tužitelja infrastrukturnim operatorom, odredio datum od kojeg teče obveza plaćanja naknade za pravo puta, dospijeće daljnjih obveza, kao i sve elemente na temelju kojih će se naknada izračunati sukladno prilozima koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnim odredbama članka 6. i 7. Pravilnika.

Ujedno je obvezao zainteresiranu osobu da omogući tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama.

Slijedom svega izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio.

Odluka o objavi presude zasnovana je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 15. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpравka – ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	23.6.2020. 10:15:30		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/108	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-3	Spis	0	

42507210